

Un lío de millones

Direcció: Susan Béjar **Guió:** Susan Béjar, Ángela Armero **País:** Espanya **Durada:** 91 min **Any:** 2024 **Gènere:** Comèdia **Interpretació:** Antonio Resines, Gracia Olayo, Clara Lago, Alberto Olmo... **Música:** Vanessa Garde **Fotografia:** Kiko de la Rica, Chús López **Distribuïdora:** Sony Pictures **Estrena a Espanya:** 20/12/2024
No recomanada per a menors de 7 anys
Versió original en espanyol

SINOPSI

En un poble de la serra de Madrid, la Bego i l'Agustín viuen una jubilació tranquil·la entre receptes, el seu hort, la perruqueria i els jocs de cartes amb els amics. Però des que els seus fills es van independitzar per anar a viure a la ciutat, sembla que la síndrome del niu buit s'ha instal·lat en el matrimoni, i comencen a comprovar, amb tristesa, que els seus fills han començat a oblidar-se d'ells. A sobre, els molt pocavergonyes no apareixen al dinar que la Bego havia preparat per l'aniversari del seu fill, i tot seguit anuncien que no aniran a casa per Nadal, i això porta els seus pares a idear un arriscat pla perquè tornin al seu costat: fingiran que han guanyat la loteria i que són multimilionaris. (Sony Pictures)

CRÍTICA

'Un lío de millones': Els fills agraïts

Opera prima de Susan Béjar, que firma el guió amb Ángela Armero. Protagonitzada per Antonio Resines, Gràcia Olayo, Clara Lago i Alberto Olmo. Remake de la comèdia francesa Mis queridísimos hijos.

És innegable que **part dels èxits del cinema espanyol provenen dels remakes de propostes que han triomfat a altres països.** No és excepcional, ja que passa una cosa semblant en mercats com l'italià, el francès, el mexicà o l'argentí. Aquest Nadal, tres versions de comèdies gal·les han desembarcat a la taquilla espanyola. Primer van ser *¿Quién es quien?* i *Al otro barrio* i ara és el torn d'**Un lío de millones.**

Un lío de millones adapta la cinta *Mis queridísimos hijos*, comèdia d'Alexandra Leclère en la qual Josiane Balasko i Didier Bourdon encarnaven **un matrimoni ben avingut en l'amor, però poc en els fills, que eren tan desafeccionats que van decidir no anar a celebrar el Nadal amb ells.** Tots dos tramen un pla: fingir que els ha tocat la loteria per veure així la reacció dels seus descendents.

Aquesta premissa es manté en aquesta versió. Ara bé, **sorpren gratament com la debutant Susan Béjar li dona la seva pròpia personalitat, fins al punt de ser una resposta més gamberra i maliciosament divertida** que la seva contrapart original. En aquesta ocasió, són Antonio Resines i Gracia Olayo els que prenen els papers de pares de fills desagraïts, encarnats per Clara Lago i Alberto Olmo. Els canvis van més enllà de l'estètica, i s'aconsegueix que el focus se centri més en aquesta sensació d'ingritud dels fills davant dels pares.

Béjar crea una comèdia que aprofundeix més en aquesta desafecció, així com en la sensació de niu buit que pateix la mare protagonista. De la mateixa manera, crea un matrimoni de certa edat entranyable, però que el centre de la seva vida és lluny de ser els avis ideals, ja que aquesta figura no existeix. Això, evidentment, **li dona un to més adult que no impedeix que es pugui gaudir en família, però ja treu el focus en els nens,** que tendeixen a ser roba-escenes en aquest tipus de propostes.

[...]

Miguel Ángel Pizarro - ecartelera.com